

La veu del mussol

Butlletí de l'A.P.M.A. Agrupació per a la Protecció del Medi Ambient del Garraf
C/ Major, 44. 08800 Vilanova i la Geltrú <http://www.vvirtual.es/apma>

Número 13
setembre 2004

EDITORIAL

En les darreres setmanes, malgrat les vacances, hem tingut un ulficat en la nostra antiga amiga, la Platja Llarga. Immersos en la desgràcia d'aquest tema, tenim un motiu d'alegria i el cas és que hem tornat a estrènyer vincles amb la Talaia, amb algunes associacions de veïns i altres entitats i amb persones que a nivell individual no s'han quedat passives davant la destrucció, imminent, d'aquest espai natural costaner. Així estem compartint una lluita, in extremis, per salvar la Platja Llarga, tal com vam lluitar fa set anys per salvar Els Colls-Miralpeix.

El tema dels Colls-Miralpeix va ser instrumentalitzat per tots els partits polítics, especialment pels que estaven a l'oposició, que en aquests moments estan governant a Sitges, a Sant Pere de Ribes i a Vilanova i la Geltrú.

Acompanya la nostra lluita l'objectiu bàsic de millorar la qualitat de vida, però millorar-la per a tothom, no per a uns quants. No es tracta de tenir a la ciutat botigues de roba "pijes", un multinemes als afores, cafereries clòniques a la rambla i a la ronda un vistós establiment de menjar escombraria.

Per nosaltres la qualitat de vida és viure en un entorn saludable en tots els sentits: on les persones grans i amb recursos limitats no es vegin obligades a abandonar la casa on han viscut tota la vida, afectades pel fenomen malauradament molt habitual del moving; on hi hagi estabilitat laboral; on els joves puguin accedir a un habitatge sense haver-se d'hipotecar fins a la jubilació;

Calidad de vida en primera línea de mar.

El Conjunto Residencial Casa del Mar está situado en una zona llamada "Els Colls de Miralpeix" en el término municipal de Sant Pere de Ribes, a tan solo 5 minutos de Sitges y a 30 minutos de Barcelona.

La zona cuenta con completa infraestructura, infraestructuras o servicios, así como con una amplia red de comunicaciones. Por todo ello, este complejo está de los mejores con mayor calidad de vida de Europa.

Residencial Casa del Mar es un ambicioso proyecto que desde su origen ha sido pensado a la preservación de un espacio natural extraordinario.

**RESIDENCIAL
CASA
DEL MAR**

A hores d'ara encara esperem que les hectàrees que es van aconseguir preservar de l'especulació urbanística rebin una classificació i una gestió adequades i veiem amb el cor encongilit com arriben els primers burgesos, que poc saben, ni volen saber, sobre la lluita que hi va haver per preservar l'espai que ara ocupen els seus xalets amb vistes al mar. Pel que fa a la Platja Llarga, de moment s'hi han suspès preventivament les llicències d'obres, els apartaments amb vistes al mar, però, ja fa temps que s'estan venent per internet.

Des que hi ha hagut canvi de govern a Catalunya i a l'estat espanyol observem com evolucionen positivament una sèrie de temes que ens amoinen. La traducció d'aquesta evolució positiva no es fa notar, però, a les nostres comarques, on creiem que s'hi fa una política sotmesa als interessos crematístics privats i poc valenta en el sentit progressista.

on hi hagi més promocions socials protegides dels especuladors; on el patrimoni arquitectònic, catalogat o no catalogat, no caigui a trossos; on les cases estiguin habitades i no buides; on els cotxes no siguin els reis omnípotents a tots els racons de la ciutat; on es protegeixin els espais naturals, etc..

Què és, pels de la casa gran, la qualitat de vida?, Què és per aquells que parlen de la ciutat amable?. Vilanova i la Geltrú serà amable per uns pocs burgesos que es poden pagar els apartaments de Pirelli Mar, els de la Platja Llarga, els dels Colls o la caseta unifamiliar..., no pas per a tothom.

APMA

DOS NIVELLS DE PROTECCIÓ PER ALS COLLS- MIRALPEIX O COM ASSEGURAR-NE LA PROTECCIÓ REAL

Els Colls-Miralpeix, per les seves característiques d'extensió reduïda, el considerable interès natural i les activitats d'explotació tradicionals que s'hi donen (agricultura i silvicultura)* (Llei 12/85 d'Espais Naturals, LEN), la figura de protecció més adient seria la de Reserva Natural Parcial (RNP). Les RNP existents al territori català són gestionades pel Departament de Medi Ambient i Habitatge i han estat promogudes per la Generalitat i aprovades per Decret. És una figura que va de dalt a baix (vegeu figura).

Per l'altra banda la figura de Pla Especial de protecció del medi natural i del paisatge (PE) permet la protecció a nivell urbanístic ja que té el rang de planejament urbanístic. L'aprova la Comissió Provincial d'Urbanisme i obliga als ajuntaments a adequar llur planejament urbanístic. A més són instruments d'execució: disposen d'un pla d'actuació que en fan possible la gestió.

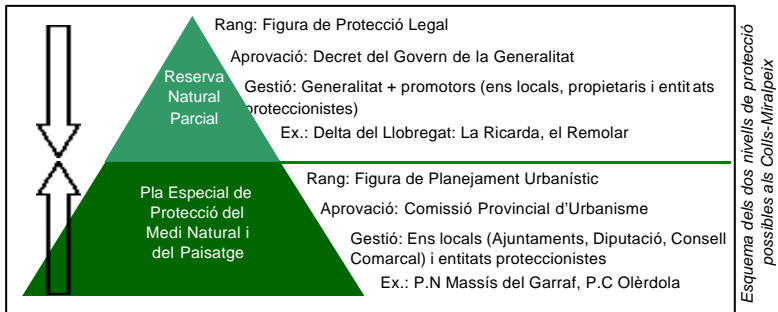
Aquesta ha estat la figura emprada per l'aprovació de la majoria de Parcs que gestiona la Diputació de Barcelona. Aquests són gestionats activament per Consorcis formats per les administracions interessades (Diputació, Consell Comarcal i els ajuntaments afectats). És una figura que va de baix a dalt .

A més tots els espais naturals de protecció especial previstos en el Pla d'Espais d'Interès Natural (PEIN) han de tenir un PE que faci efectiva la seva protecció.

Les conseqüències pràctiques d'un espai en el què només està decretada la RNP han estat fins ara, al nostre país, que existeix una delimitació teòrica (hi ha cartells indicadors de la Reserva) però no es destinen recursos per gestionar i evitar actes lesius contra el medi. Tenen protecció legal d'alt nivell, és la cúspide de la piràmide, la que en cas de litigi els jutges "entenen" com a "espai natural" però a l'hora de la pràctica no estan dotades ni de pressupost ni de recursos per protegir-les.

En el cas d'espais on només hi ha un PE es dona una delimitació efectiva de l'àmbit i es destinen recursos per gestionar-lo, però no té el reconeixement legal d'"espai natural de protecció especial" previst per la LEN, que és important en cas de conflictes.

Així, i tenint en compte que aquestes dues figures no són excloents sinó que es complementen (la legal –RNP– la dota de protecció teòrica i la urbanística –PE– la dota d'una gestió efectiva, la recomanació per als Colls-Miralpeix és que s'iniciïn ambdós processos. De fet, els espais naturals que disposen d'ambdós nivells de protecció són els que en l'actualitat tenen el seu futur més ben assegurat (ex.: Massís del Montseny).

El primer pas vers la protecció dels Colls-Miralpeix seria **la creació d'un Consorci** que hauria d'incloure totes les administracions implicades en la seva protecció (els tres ajuntaments, el Consell Comarcal, la Diputació i la Generalitat), i on la Llei preveu que també hi puguin ser representades les associacions de caràcter proteccionista. Una vegada constituït el Consorci ja poden iniciar-se determinades accions de gestió i protecció del territori (p.ex. protecció i vigilància contra incendis).

Els objectius d'aquest Consorci serien, per una banda, impulsar l'elaboració d'un PE detallat i per l'altra iniciar els tràmits per la declaració de la RNP, processos que es poden allargar fins a tres anys. Una vegada elaborat i aprovat el PE i declarada la RNP, la seva funció seria la de vetllar per la protecció efectiva i real del patrimoni dels Colls- Miralpeix.

Montserrat Reus i Martí

LA PLATJA LLARGA AL PASSADÍS DE LA MORT: LA DARRERA OPORTUNITAT

La Platja Llarga de Vilanova viu des de fa unes setmanes les seves hores decisives.

Com un condemnat a mort, la Platja espera la materialització de la sentència, que en aquest cas consisteix en construir-hi 259 habitatges, 39 locals i un hotel de 5 plantes, a primera línia de mar.

Tots sabem, però, que les sentències de mort es poden revisar, i que és de justícia concedir als sentenciats garanties que els seus drets seran respectats.

Aquesta darrera oportunitat és avui a les mans de tots els vilanovins i vilanovines, així com d'aquelles persones conscients que el turisme de sol i platja, i la construcció de més i més edificis a primera línia de mar, no són més que rèmores anacròniques d'un model insostenible i contraproduent.

Per sort, nombroses entitats de Vilanova i la Geltrú (entre les quals l'APMA, l'Agrupació Excursionista Talaia, l'Associació

l'Associació de Veïns Barri del Tacó, l'A.V. Barri de Mar, l'A.V. Plaça de la Sardana, el GEVEN, el Col·lectiu Ecologista Bosc Verd, etc., així com de Coastwatch Catalunya-Greenpeace. Una relació actualitzada de les entitats adherides es pot consultar a la pàgina web.

La situació actual de la campanya és la següent:

S'han realitzat al·legacions i peticions a l'Ajuntament de Vilanova i la Geltrú, als Departament de Medi Ambient i Habitatge i de Política Territorial i Obres Públiques de la Generalitat i al Ministerio de Medio Ambiente.

Al darrer Consell Municipal de Medi Ambient s'han presentat arguments i eines per a la conservació de la Platja, d'acord amb el mínim respecte exigible a la normativa ambiental.

S'han preparat al·legacions al Pla Director del Sistema Urbanístic Costaner, que afecta a la regulació urbanística d'una franja de 500 m d'amplada a tot el litoral català, i s'ha demanat la reclasseficació dels terrenys i la creació d'un nou Espai d'Interès Natural.

de Veïns de Moli de Vent i la Comissió de Medi Ambient de la EPSEVG de la UPC) han impulsat la campanya Salvem la Platja Llarga!, amb l'objectiu d'evitar la urbanització de la Platja i aconseguir la declaració d'un nou Espai d'Interès Natural, l'espai "Platja Llarga-Mas de l'Esquerre-Prat de Vilanova", o ras i curt, "el Prat de Vilanova".

Aquesta campanya disposa de la pàgina web:

www.depana.org/platjallarga

des d'on es recullen signatures d'adhesió, concretament a la pàgina:

www.depana.org/platjallarga/signa.htm

En aquesta pàgina hi ha també un full de recollida de signatures i un full d'adhesió per a entitats, ja que es considera que un ampli suport social és bàsic per a assolir resultats positius.

La campanya Salvem la Platja Llarga! compta amb l'adhesió de nombroses entitats de dins i fora de la comarca, com

S'estan estudiant les mesures legals a emprendre tenint en compte la tramitació paral·lela de figures urbanístiques contradictòries per part de l'ajuntament i la concessió d'una llicència en data 24 de maig de 2004, que no respecta el Pla d'Ordenació Urbana vigent i que no té en compte el caràcter d'inundable del sector Platja Llarga, tot i l'advertència prèvia, en aquest sentit, de l'Agència Catalana de l'Aigua.

S'estan recollint signatures de suport, tant als carrers de Vilanova com a través de la pàgina web.

Demanem a tothom que faci la màxima difusió d'aquest tema, del que es pot obtenir més informació a la pàgina web, per aconseguir tot el recolzament possible, tant a Vilanova i la Geltrú com a la resta del país.

Clara Racionero i Cots

NOVA PEDRADA CONTRA EL PARC NATURAL DEL GARRAF

És trist que una vegada més ens haguem de posar les mans al cap per decisions de l'equip de govern progressista d'esquerres i ecologista de Vilanova.

Em pregunto si és progressista travar el dret d'informació sobre documents públics. Si respon a les doctrines d'esquerres passar l'interès privat per davant del general? Si és gaire ecologista autoritzar l'ampliació d'una pedrera que entraria de ple en el Parc Natural del Garraf?

L'empresa Cantera Roca S.L. ha sol·licitat als ajuntaments de Sant Pere de Ribes i Vilanova i la Geltrú el permís per ampliar l'actual pedrera Corral del Carro que afecta ambdós municipis.

Amb una inusual mostra de sensatesa, Ribes ha denegat el permís per l'actuació en el seu territori. Vilanova, en canvi, sembla que veu motius per permetre-la!!!

Nosaltres veiem motius de pes i flagrants per rebutjar l'ampliació de la pedrera: Hi ha una afectació directa sobre el Parc Natural del Garraf i per tant vulnera la normativa que el protegeix. L'empresa omet aquest fet com si no existís.

El propi Pla General de Vilanova inclou la zona sobre la que es vol fer l'ampliació com a Zona de Protecció Natural i Paisatgística (Clau 23 del PGOU). I a més ni el Pla Especial presentat, ni cap dels documents que l'acompanyen recullen i compleixen la realització reglamentada de l'Estudi d'Impacte Ambiental.

Calen més fets?

Pau Bernal i Gallegos

VOLS FER-TE SOCIA DE L'APMA?

Omple aquesta butlleta i fes-la arribar al
C/ Major, 44 (08800) Vilanova i la Geltrú

Agrupació per a la Protecció del Medi Ambient

de Sitges i Vilanova i la Geltrú

BUTLLETA D'INSCRIPCIÓ

Desitjo col·laborar amb una aportació anual de:

10EUR 20EUR EUR

Nom i cognoms:

Desitgem col·laborar mitjançant una quota anual familiar de:

25 EUR 50 EUR EUR

Nom i cognoms dels components de la família:

.....
.....
.....

Adreça:

C.P.: Població:

E-mail:

Telèfon: Signatura:

DOMICILIACIÓ BANCÀRIA

Banc/caixa

Codi de banc/caixa : _ _ _ _ _

N° oficina: _ _ _ _ _

Digits control: _ _ _

N° compte/líbr.: _ _ _ _ _

Títular del compte/líbr.:

DNI del/la titular:

Adreça del banc/caixa:

CP.: Població:

Autoritzo que carreguin al meu compte/líbreta els rebuts presentats per A.P.M.A al meu nom.

Signatura Data:

(del/la titular del compte/líbreta)

L'AIGUA. QÜESTIÓ LOCAL-QÜESTIÓ GLOBAL

El Garraf, calcarí, àrid, el seu sòl absorbeix com una esponja cada gota de pluja i el seu subsòl descobreix una rica xarxa d'aigua subterrània, la millor aigua que qualsevol nucli poblacional podria desitjar.

Malgrat tot, Vilanova i la Geltrú no compta amb recursos hídrics propis suficients per abastar la seva població. Aquest és un problema històric amb el que ja van topor les autoritats, a mitjans del segle XIX, quan van emprendre la difícil aventura de fer arribar aigua a les fonts públiques i a les cases de la vila.

Ha plogut molt des d'aleshores, però la situació no ha millorat gens, ans al contrari, la pressió sobre el territori ha donat una sobre-explotació dels aqüífers, sovintejant els fenòmens de dessecació, salinització o contaminació dels mateixos.

Unes importants obres, costejades pels municipis de l'Alt Penedès i el Garraf, posen en funcionament, a partir de l'any 1998, un transvasament que porta aigua del Llobregat a aquestes comarques. Així Vilanova s'incorpora al sistema d'abastament d'Aigües Ter Llobregat (ATLL).

ATLL és una empresa pública que capta aigua dels rius Ter i Llobregat, la potabilitza en dues plantes que es troben a Cardedeu i a Abrera respectivament i subministra l'aigua potabilitzada a municipis de la província de Barcelona que s'abasten també de recursos hídrics propis.

Amb l'aportació del Llobregat, Vilanova va deixar d'explotar alguns dels seus aqüífers, prou problemàtics tant pel que feia a la quantitat com a la qualitat de l'aigua, fent possible així un procés de recuperació.

Tanmateix, l'aigua del Llobregat, procedent de la planta potabilitzadora d'Abrera, si bé compleix unes condicions higiènic-sanitàries mínimes, té una qualitat força lamentable que no queda desapercebuda pels usuaris de la xarxa.

Pel que fa al preu de l'aigua, Catalunya és una de les comunitats autònomes més cares de l'estat espanyol, però encara és barata si comparem la mitjana catalana amb el que es paga per l'aigua en altres països europeus

La mitjana del consum d'aigua a Catalunya és de 308 litres per habitant i dia (inclou consum domèstic, municipal i industrial). Aquesta mitjana està significativament per sobre de l'europea (239l/h/dia) i supera en molt la mitjana mundial (149 l/h/dia).

Val a dir que entre països europeus s'observa una disparitat de nivells de consum i preus, que no tenen relació amb les característiques climàtiques o el nivell econòmic dels països. Això reflecteix heterogeneïtat pel que fa a criteris de gestió de l'aigua.

Hem anat observant que les autoritats del nostre país donen l'esquena al missatge que transmeten aquest tipus de dades i basen els seus plans d'abastament d'aigua en previsions expansionistes, de creixement, especulatives i de sobrevaloració del consum. No apliquen als seus plans l'important efecte que poden tenir les polítiques d'estalvi, de reutilització, de protecció d'aqüífers i sistemes fluvials, en definitiva, de gestió sostenible de l'aigua.

ATLL enfoca el futur cap a la consolidació d'un sistema d'abastament que no comporti riscos. No es poden donar restriccions en una àrea d'expansió i projecció mundial com la de Barcelona. Trobant-se els rius Llobregat i Ter al límit de les seves possibilitats d'explotació, l'empresa pública planteja la necessitat d'abastar-se de noves fonts d'aigua. Abans dels canvis de govern de la Generalitat i Central, es posaren sobre la taula possibles transvasaments des del riu Roine (França) o des de l'Ebre.

Així Vilanova passa a tenir el seu paper en el complex i polèmic tema de l'abastament d'aigua a l'Estat Espanyol: *El Plan Hidrológico Nacional*, aprovat pel govern del PP i derogat pel govern del PSOE.

El derogat *Plan Hidrológico Nacional*, basat en el transvasament de l'Ebre, fou i segueix sent un tema molt instrumentalitzat políticament, que causa una profunda preocupació social i que constitueix un gran repte tant pel govern central com pel govern de la Generalitat de Catalunya.

(Ve de la pàgina anterior)

Una mostra de la inquietud social sobre el tema a la nostra vila foren els debats ciutadans sobre l'aigua, celebrats el mes de març de 2003, organitzats per les associacions de veïns i l'APMA, sobre les quals en vam fer un balanç en el número 11 de *La Veu del Mussol*.

És molt necessària, des de l'àmbit local, l'aplicació de criteris d'autoresponsabilització i de gestió sostenible de l'aigua, per contribuir a la gestació, entre totes les parts implicades, d'un nou pla hidrològic nacional just, sostenible, assenyat, amb garanties de futur i transparent com l'aigua que tots volem.

Mentre estem esperant un impuls decidit cap a la gestió sostenible de l'aigua al nostre municipi, ja hem pogut llegir en els diaris la notícia de la imminent transformació del Servei Municipal d'Abastament d'Aigua de Vilanova i la Geltrú en una empresa municipal.

Si l'Ajuntament de Vilanova i la Geltrú considera necessari fer aquest pas, caldrà que ho expliqui bé als ciutadans i ciutadanes, que es notin els canvis amb una millora del servei i que es procuri de les garanties suficients perquè l'empresa municipal no suposi un procés cap a la privatització de l'aigua i l'especulació amb la mateixa. Amb massa resignació hem anat veient i patint les conseqüències de les privatitzacions de serveis públics al nostre país.

Precisament la privatització de l'aigua és un tema controvertit, que encobreix molts interessos, que influeix decididament en el desenvolupament del territori i que s'està discutint acaloradament en els fóruns europeus.

APMA

EL REPTE DE CONSOLIDAR EL CONSUM D'ENERGIES RENOVABLES

Tots els productors d'energia elèctrica aboquen la seva producció a una xarxa comuna, que rep tant l'electricitat procedent de centrals tèrmiques, com la de nuclears, generadors hidràulics, eòlica o solar, per tant no podem saber d'on procedeix l'electricitat que consumim. El que sí que ja podem saber és el tipus d'electricitat que contractem, perquè ja hi ha productors que garanteixen que tota la producció que aboquen a la xarxa procedeix de fonts renovables.

Per molt que des de l'1 de gener de 2003 som lliures per elegir els nostres subministradors, molt poca gent ha pogut donar el pas pel canvi, perquè la informació que ens arriba és poquíssima, confusa i interessada. Sembla que l'important hagi estat la liberalització del sector i no s'entén que tenim la possibilitat i el dret de consumir una altra energia a no ser aquesta que s'anuncia a televisió d'una macrocompanya.

Pels que volem deixar de dependre d'una energia d'alt risc, que contamina i que està acabant amb els recursos fòssils de la terra, el nom de l'empresa multinacional propietària de les explotacions energètiques que subministra les nostres llars no ens garanteix res i per tant ens preocupa poc, el que ens preocupa és que amb els nostres diners seguim afavorint el sistema que ens perjudica.

L'únic pas que pot conduir a l'ús generalitzat d'una energia neta és contractar-la a les companyies que només produeixen energia neta. L'augment de demanda d'aquesta energia n'augmentarà la seva producció en detriment de l'energia no renovable que haurà d'anar disminuint la seva producció.

És un camí llarg a recórrer, però que personalment ja podem iniciar, de fet ja som molts (perdoneu l'eufòria) els que ho hem fet. Per contractar energies renovables cal prendre la decisió de canviar, cercar un productor d'energia neta i tot seguit complir uns requisits indispensables però molt fàcils que les noves companyies tenen gran interès en posar al nostre abast, així com d'informar-nos abastament sobre el nou procés.

Un cop signat el contracte, la nova companyia realitza tots els tràmits necessaris per què es faci efectiu el canvi de subministrador i al cap d'un mes, aproximadament, ja tindreu la garantia que la quantitat de KW que gasteu és abocada a la xarxa produïda de forma neta. Només caldrà que molta gent i moltes empreses ho facin per què la transformació sigui un fet, deixeu-me ser optimista.

(En podeu trobar més informació a la pàgina web : www.electranorte.es)

Hèctor Galvany i Abad

ELS AUTOBUSOS A LA NOSTRA COMARCA I L'ABSÈNCIA D'INFORMACIÓ

Sabeu que és possible arribar en transport públic a Olivella? Heu intentat algun cop agafar l'autobús de Vilafranca? Doncs bé, això, com prou coneixen els assidus i resignats usuaris d'aquestes línies, amb temps i paciència és possible. Presa doncs la ferma voluntat de fer servir el transport públic per convicció o perquè no queda altre remei, ens trobem amb el problema d'assabentar-nos dels horaris i trajecte del servei. En cas de disposar del Diari de Vilanova encara podrem sortir-nos amb la informació telegràfica que apareix a la segona pàgina. Si no és així segurament pensarem que la millor solució és anar a la principal parada de la vila, on de ben segur disposarem d'abundosa informació per planejar la nostra escapada... res més lluny de la realitat.

El primer premi se l'emporta però la línia de Vilanova a Ribes i Sitges: tres fulls escrits amb impressora d'agulles anys vuitanta on el sol ha fet quasi imperceptibles els seus caràcters i no especifiquen si l'horari de Vilanova és el que surt del mercat o de l'estació.

Costa d'entendre com, en una època on la publicitat del producte és vital per a la subsistència de qualsevol empresa, les companyies concessionàries de línies interurbanas d'autobusos de la comarca tenen nul interès en donar a conèixer els seus recorreguts i els seus horaris. Sembla com si l'esforç que fa l'empresa s'acabés quan li és atorgada la concessió de la línia per un grapat d'anys i només obeïssin sense iniciativa

Cara i creu de l'únic plafó informatiu d'autobusos interurbanas al Garraf

Quina serà la nostra sorpresa que a l'estació de Sitges i a la parada de Ribes no hi ha ni un trist taulell per penjar informació, deixem de banda les parades intermèdies, on amb prou feines trobarem un pal amb la icona del bus. Sort tenim els que vivim a Vilanova perquè disposem d'un desgavellat plafó cedit per Transports Públics de Catalunya per què les diverses companyies col·loquin els seus anuncis. L'espectacle és lamentable: horaris disposats sense ordre ni concert, alguns rebregats, on cada empresa llueix format diferent com si competíssim amb veure quin horari és més difícil de desxifrar.

quan el responsable superior li mana de canviar els seus hàbits, com ha passat amb la integració tarifària.

Potser serà hora doncs, que Transports Públics de Catalunya recopilii tots els horaris de la nostra comarca i dissenyi taules horàries i planols intuitius per posar fi al desgavell que tenim en les nostres línies d'autobusos.

Albert Bas i Vilda

LES RECOMANACIONS

Per Xavier Roset Juan

“Sistema Municipal d’indicadors de sostenibilitat”

Diputació de Barcelona. 2000

Llibre que parla de diversos municipis i de certs índex ambientals fins l’any 98. Vilanova també hi és present amb diverses dades interessants pel qui estigui interessat en com va la sostenibilitat des de el punt de vista de l’administració.

Els indicadors toquen varis temes com la participació ciutadana, proximitat a serveis urbans bàsics i superfície forestal cremada, entre d’altres. Potser uns indicadors interessants fora consultar els que parlen de producció de residus i recuperació i el de protecció d’espais d’interès natural, segur que a Vilanova actualment estem força baixos, ara que no hi ha noves campanyes de recollida selectiva i que ja no ens queden gairebé espais naturals.

“Veus d’ocells”

Celdoni Fonoll. Lynx Edicions 2001

Aquest volum inclou un CD on es poden escoltar els cants dels ocells. Es tracta d’un poemari ocellistic fet a partir de l’antiga saviesa de la gent del camp en relació amb les aus. Amb esplèndids dibuixos a color i amb annex científic amb característiques biològiques dels ocells i de caire popular feta per Celdoni Fonoll.

Molt recomanable pels qui els agradi conèixer més dels ocells que cada cop son més difícils de sentir a les nostres contrades.

AGENDA

Calendari de reunions de l’APMA

30 **Setembre 4 i 18** **Octubre 2, 16 i**
Novembre 13 i 27 **Desembre 11**

Totes les reunions es faran a l’Ateneu Popular l’Aixada
 (C. Major, 44 de Vilanova i la Geltru)

BREUS

IV CONGRÉS IBÈRIC DE GESTIÓ I PLANIFICACIÓ DE L’AIGUA

La Fundació de la nova Cultura de l’Aigua organitza el IV Congrés Ibèric de la Gestió i Planificació de l’Aigua que es celebrarà entre els dies 8 i 12 de desembre de 2004 a Tortosa, amb el lema: ciència, tècnica i ciutadania. Claus per a la gestió sostenible de l’aigua.

Segons els organitzadors, en un moment de xoc entre la vella i la nova cultura de l’aigua, en el que la política d’aigües a la península ibèrica inicia un procés de revisió profunda, el congrés té el repte, en clau de futur, d’analitzar i proposar models participatius i sistemes tècnicament sostenibles per a la gestió de l’aigua, des de la perspectiva multidisciplinària.

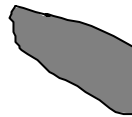
podeu trobar-ne més informació a la pàgina web del congrés: www.us.es/ciberico

ATENCIÓ AMB LES DOMICILIACIONS!

Si heu canviat les vostres dades bancàries i teníeu domiciliada la quota de soci/a de l’APMA, si us plau, feu-nos-ho saber, ja que els rebuts retornats ens costen diners i ja sabeu que de pela n’hi ha poca...

US TROBEM A FALTAR

Tots sabem que la renovació en l’APMA és un problema important que compartim amb moltes altres entitats. Alhora, però, trobem a faltar el contacte amb antics socis/es actius/ves que per no viure a Vilanova s’han distanciat de nosaltres. Penseu que si més no per internet podeu fer les vostres aportacions. En definitiva... us trobem a faltar.

EL MONIATO

Dediquem el moniato al president del govern José Luís Rodríguez Zapatero que trobant-se a València, en un míting per a les eleccions europees, va dir literalment: „traeré agua al Levante como he traído las tropas de Iraq”.

Comencem malament noi...